

[Alfred Jensen.]

mærksom på byttemulighederne og på den såkaldte modernisering. Jeg ved ikke, om forslaget kommer i udvalg; jeg har hørt, at mange ønsker oplysninger. Men hvis det altså går i udvalg, vil jeg henstille til udvalgets medlemmer at tage disse problemer op til behandling. Skulle de ikke blive behandlet i udvalget eller forslaget ikke komme i udvalg, forbeholder vi os at stille ændringsforslag ved anden behandling.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): Det glæder mig at kunne begynde med at takke samtlige ordførere for deres tilslutning til forslaget om at udsætte revisionen af lejeloven et år.

Derefter vil jeg gerne komme med nogle kommentarer til visse af de problemer, som har været fremdraget, og jeg vil begynde med et par af de spørgsmål, det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på. Til det ærede medlem skal jeg kun ganske kort sige, at de problemer, han fremdrog med hensyn til muligheden for at bytte lejlighed, spørgsmålet om moderniseringen af gamle huse og spørgsmålet om at trække penge ud af gamle ejendomme ved spekulation sammen med en hel række andre spørgsmål allerede er under overvejelse i forbindelse med det forberedende arbejde, som er i gang. Derudover vil jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det havde måske været klogt af ham at vente med at tage afstand fra husleje-forhøjelser, indtil han havde set, om et muligt forslag i den retning ikke kunne accepteres af ham selv, for den tanke mener jeg ikke kan udelukkes. Jeg synes i det hele taget ikke, at man skal tage på forskud. Vi har jo ikke alene et husleje-problem, men vi har et meget stort byggeproblem, og vi skal forberede en gennemgribende forandring af den nugældende statsbyggelo, og i den forbindelse opstår der en hel lang række problemer, som må undersøges og overvejes nøje, og det er vi ikke færdige med.

Jeg hørte det ærede medlem hr. Lorentzen drille med kommunevalgene, og det er jo altid fristende i situationen. Men der ligger virkelig reelle problemer bag vort ønske om en udsættelse.

Det ærede medlem hr. Thestrup mente,

at vi måske i stedet for at udsætte revisionen af huslejeloven kunne være gået en anden vej og have trukket boligstøtteloven et år frem, altså til 1. april i år, og så gennemføre den fra det tidspunkt. Men det ville ikke være rimeligt, hvad enhver, der tænker over byggeriets vilkår, vil være klar over. Folketinget har gennemført en byggelov, der gælder til den 1. april 1959, og det er jo ikke sådan, at man kan starte et byggeri dagen efter, at man tager bestemmelse om det. Det har en lang periode foran sig med projektering og planlægning, og derfor har det været nødvendigt for boligministeriet allerede nu at disponere for den kommende tid på en række områder. Hvis vi derfor rykkede loven frem og sagde: nu vedtager vi en ny lov fra 1. april 1958 i stedet for fra 1. april 1959, ville vi, om jeg så må sige, komme til at modvirke vort ønske om en rimelig byggerytme, samtidig med at vi i og for sig ville komme til at lave en lov med tilbagevirkende kraft. Det kan ikke lade sig gøre, bl. a. af den grund, at de problemer, vi står over for, er så store, at det ikke har været muligt at komme til bunds i dem — det vil jeg gerne sige lige ud. Så kan man skyde specielt på mig, og det finder jeg berettiget i tilfælde af, at man mener, det burde være gået noget hurtigere. Hvis det var sådan, at man bare stod over for den opgave at forlænge lejeloven og boligstøtteloven uændret i nogle år med et rådighedsbeløb i boligstøttelovgivningen på 300 mill. kr. eller et andet tal og efter samme regler, så kunne det have været klaret på 2 dage. Men det er jo ikke dér, regeringens og folketingets problem ligger. Regeringen har erklæret, at man vil søge at lempe på eller gå væk fra statsfinansieringen til fordel for privat finansiering. Samtidig må man gøre sig helt klart, at hvis en sådan nyordning skal gennemføres, må der skabes sikkerhed for, at vi får det nødvendige boligbyggeri.

I de kommende år skal vi for at kunne følge tempoet i befolkningstilvæksten, for at kunne sanere i rimeligt omfang og for at kunne opfylde de kommende store årgangs ønsker om bolig i hvert fald bygge ca. 20 000 lejligheder om året, og om 5-6 år skal vi i hvert fald op på at bygge 25 000-26 000. Det byggeri må vi altså sikre os, og det har vi sikkerhed for, hvis vi fortsætter